

d'ântaiu» (1) scimă toți că nu e de câtă ierăși uă frasă din Evangeliă.

Credința religiósă, că semnulă crucii ajută, a făcută ca poporulă să'si facă cruce cândă întreprinde ceva anevoiosă séu în care póte fi primejdiă. De multe ori se mai adauge la semnulă crucii și «*Dómne ajută*». D'aci proverbulă :

. La ori-ce te veı pricepe,
Te închină și... începe! (2)

LOCALITATEA. — Spre a se spune d'ua viia că e rară, s'a născocită dicetórea că e :

. Uă viță 'n Gherghița,
Ș'alta 'n Ialomița. (3)

Celoră ce pretindă să fiă 'nțeleși chiară cândă nu spună nimică séu le spună începéndă pré de susă, li se dice :

. Strigă de la munte ca s'ľă audă,
Și de la Dunăre va s'ľi răspundă. (4)

JOCURILE. — Se scie câtă de mare e 'nclina-rea Românului la jocă și cu câtă aprindere se dá densusă acestei frumoșe și folositóre pe-treceri. A nu 'nverti hora, măcară «*de trei ori*» cum dice basmulă; a nu juca «*Bătuta*» séu «*Birulă greă*», «*Brăulă*», ori «*Rața*» în

(1) PROV. ROM. de Hințescu, pag. 160.

(2) Ibidem, p. 152.

(3) Ibidem, pag. 202.

(4) Ibidem, pag. 181.